

Leszek Kajzer

Jeziory, st. 3, gm. Sieradz, woj.
sieradzkie, AZP 70-45/19

Informator Archeologiczny : badania 30, 163

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

użytku, nie mające charakteru wyposażenia grobowego. Wśród materiałów kultury lużyckiej dla obiektu zawierającego dwa pochówki nie ma jak dotąd dokładnej analogii, również unikatowe są odkryte w nim pozostałości domniemanego naczynia drewnianego u stóp szkieletu młodzieńca. Ogólnie rzecz biorąc, w porównaniu z częścią zachodnią osady, w strefie nr 3 zaobserwowano mniejszą koncentrację obiektów i brak śladów działalności produkcyjnej. W strefie nr 1 sytuacja stratygraficzna odbiegała od rozpoznanej w pozostałych zbadanych dotąd strefach. Pod warstwą humusu zalegała warstwa brunatnej ziemi o miąższości około 60 cm, a pod nią leżała warstewka czarnej ziemi o miąższości około 20–30 cm – obie zawierały przemieszane materiały z różnych okresów pradziejów, średniowiecza i czasów nowożytnych, prawdopodobnie na skutek osadzania się ziemi spływającej z wyższych partii terenu. Niżej zalegała warstewka o miąższości około 40 cm z materiałami z okresu wpływów rzymskich, a pod nią warstewka o intensywnie czarnym zabarwieniu, bez istotnych ilości zabytków z wczesnej epoki brązu. Na odcinku LXIII stwierdzono obecność jedynie kilku nieregularnych, niewielkich jam, datowanych zapewne na późny okres wpływów rzymskich, oraz jednej dużej, bardzo głębokiej jamy (dno na głębokości prawie 4 m od dzisiejszego poziomu gruntu), prawdopodobnie średniowiecznej. Uderzający jest tu zupełny brak obiektów kultury trzcinieckiej, a także relatywne ubóstwo materiałów zabytkowych, co potwierdziła również uzupełniająca badania wykopaliskowe prospekcja powierzchniowa – znaleziono tylko fragmenty naczyń glinianych, głównie datowanych na późny okres wpływów rzymskich i na średniowiecze, nie natrafiono na przedmioty metalowe i licznie występujące w wielu innych punktach osady monety rzymskie. Wszystko to pozwala wnioskować, że uchwycono tu północną granicę zasięgu osady zarówno we wczesnej epoce brązu, jak i w okresie wpływów rzymskich.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wyniki badań zostaną opublikowane w wydawnictwie „Recherches Archéologiques – Sprawozdania Archeologiczne”. Badania będą kontynuowane.

JEZIERNIK, st. 4,
gm. Ostaszewo,
woj. elbląskie,
AZP 15-47/9

- osada kultury oksywskiej (młodszy okres przedrzymski, fazy A_2 – A_3)

Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z niekontrolowaną eksploatacją piasknicy, przeprowadzone w dniach od 15 do 30 sierpnia przez mgr. Mirosława Jonakowskiego (PSOZ Elbląg). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Stanowisko położone jest na Żuławach. Pierwotnie było to niewielkie wyniesienie, obecnie w znacznej części zniwelowane w wyniku długoletniej eksploatacji piasku. Na zachodniej krawędzi piasknicy, w jej części północnej, założono 4 wykopy szerokości od 1,8 do 5,5 m. Łącznie przebadano powierzchnię około 85 m².

Uchwycono bardzo czytelny i prosty układ stratygraficzny: bezpośrednio poniżej warstwy ziemi ornej o miąższości do 45 cm znajdowała się warstwa brunatnej i ciemnobrunatnej ziemi, spoistej, z licznym materiałem ceramicznym i obiektami; miąższość warstwy kulturowej dochodziła do 55 cm. Odsłonięto następujące obiekty: fragment dużego obiektu osadowego z uchwyconymi dwiema jamami postupowymi, 2 paleniska wyłożone dużymi fragmentami polepy, jamy zasobowe (jedna uchwycona poniżej poziomu użytkowego osady oksywskiej, bez materiału, niemożliwa do wydatowania – wydaje się, iż należy ją odnieść do wczesnej epoki żelaza), kilka różnego rodzaju jam postupowych oraz nieokreślone, małe obiekty osadowe, w większości bez jakiegokolwiek materiału. Wśród materiału zabytkowego poza dużą partią materiału ceramicznego szczególnie interesujące są: fragment półkoska, pierścionek brązowy w kształcie obrączki, otwarty, o zwężających się końcach, oraz fragment dużego paciorka szklanego, inkrustowanego żółtą nitką.

Osada w Jezierniku, st. 4, pomimo znacznego zniszczenia (część wschodnia) w dalszym ciągu ma duże walory poznawcze dla rejonu Delt Wisły; badania powinny być prowadzone do całkowitego przebadania stanowiska.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Elblągu.

Badania będą kontynuowane.

JEZIORY, st. 3,
gm. Sieradz,
woj. sieradzkie,
AZP 70-45/19

- domniemany kurhan kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich) – weryfikacja negatywna

Weryfikację przeprowadził prof. dr hab. Leszek Kajzer z zespołem (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego).